Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

2. února 2012 *

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovozy určité obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7, čl. 9 odst. 5 a čl. 17 odst. 3 — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Individuální zacházení — Výběr vzorku“

Ve věci C-249/10 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 18. května 2010,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, se sídlem v Kowloon (Čína),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, se sídlem v Zhongshan (Čína),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, se sídlem v Guangzhou (Čína),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, se sídlem v Kowloon,

zastoupené L. Ruessmannem, A. Willemsem, S. De Knopem a C. Dackö, avocats,

žalobkyně,

další účastnice řízení:

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem a R. Szostakem, jako zmocněnci, ve spolupráci s G. Berrischem, Rechtsanwalt, a N. Chesaites, barrister,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená T. Scharfem a H. van Vlietem, jako zmocněnci,

Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC),

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj) a D. Šváby, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. května 2011,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. září 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnosti Brosmann Footwear (HK) Ltd (dále jen „Brosmann"), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (dále jen „Lung Pao") a Risen Footwear (HK) Co. Ltd domáhají toho, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2010, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (T-401/06, Sb. rozh. s. II-671, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu na částečnou neplatnost nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1, dále jen „sporné nařízení").

Právní rámec

2 Ustanovení upravující použití antidumpingových opatření Evropskou unií jsou obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd.11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd.11/10, s. 150, dále jen „základní nařízení").

3 Co se týče podmínek přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH"), čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení stanoví:

„7.

a) V případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo kterou je třeba zaplatit za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví [upraví] o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty a použije se popřípadě třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, budou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

b) V rámci antidumpingového šetření dovozů z Čínské lidové republiky […] se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se prokáže na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření […], že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

c) Žádost podle písmene b) musí být podána písemnou formu a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, tzn., jsou-li splněna následující kritéria:

— společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech, včetně např. surovin, nákladů na technologie a pracovní síly, výroby, prodejů a investic na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti; přitom se musí náklady nejdůležitějších vstupů zakládat na tržní hodnotě,

— společnosti disponují jednoznačným a jasným účetnictvím prověřeným nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používaným ve všech oblastech,

— výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, výměnný obchod a zaplacení započtením,

— společnosti podléhají právním předpisům o úpadku a o vlastnictví, které zaručují právní jistotu a stabilitu pro fungování společností, a

— převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů.

Rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá výše uvedeným kriteriím, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Společenství dostanou možnost zaujmout stanovisko. Rozhodnutí zůstává v platnosti během celého řízení.“

4 Článek 3 základního nařízení nadepsaný „Zjišťování újmy“ ve svých odstavcích 1, 2 a 7 stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení výrazem ‚újma‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle tohoto článku.

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

[…]

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.“

5 Co se týče podmínek zahájení antidumpingového šetření, čl. 5 odst. 2 až 4 základního nařízení stanoví:

„2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozy označenými za dumpingové a údajnou újmou. […]

[…]

3. Komise pokud možno přezkoumá správnost a přiměřenost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření podle odstavce 1 bude zahájeno pouze v případě, že bylo po prozkoumání, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.“

6 Článek 9 odst. 5 a 6 základního nařízení stanoví:

„5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovozy výrobků nezávisle na jejich původu, pokud byl zjištěn dumping a způsobení újmy, s výjimkou dovozů krytých závazky podle tohoto nařízení. V nařízení o uložení cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, jakož i obecně v případech podle čl. 2 odst. 7 [písm. a)] pro danou dodavatelskou zemi.

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokáží na základě řádně odůvodněných žádostí, že:

a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky;

b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;

c) většinu akcií vlastní soukromé osoby a státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávají klíčové řídící funkce jsou buď v menšině, nebo společnost je dostatečně nezávislá na státní intervenci;

d) převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů; a

e) státní intervence není takového rozsahu, aby umožňovala obcházení individuálních antidumpingových opatření.

6. Pokud Komise omezí své šetření podle článku 17, nesmí být antidumpingové clo uložené na dovoz vývozcům nebo výrobcům, kteří se přihlásili podle článku 17, ale kteří nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné rozpětí dumpingu, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek. […] Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo.“

7 Co se týče techniky výběru vzorku, čl. 17 odst. 1 a 3 základního nařízení stanoví:

„1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.

[…]

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočítá se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.“

8 Článek 18 odst. 3 a 4 základního nařízení stanoví:

„3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je strana, která je předložila, okamžitě zpravena o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech."

Skutečnosti předcházející sporu

9 Tribunál uvedl skutečnosti předcházející sporu v bodech 10 až 42 napadeného rozsudku následovně:

„10 Žalobkyně […] jsou společnostmi se sídlem Číně, které vyrábějí a vyvážejí obuv.

11 Dovoz obuvi z Číny týkající se určitých tříd kombinované nomenklatury byl podřízen množstevnímu omezení, které pozbylo platnosti dne 1. ledna 2005.

12 Na základě podnětu, který podala dne 30. května 2005 Evropská konfederace obuvnického průmyslu [dále jen ‚CEC'] zahájila Komise Evropských společenství antidumpingové řízení týkající se dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu. Oznámení o zahájení tohoto řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 7. července 2005 (Úř. věst. C 166, s. 14, dále jen ‚oznámení o zahájení').

13 Vzhledem ke značnému počtu zúčastněných stran, bylo v bodě 5.1 písm. a) oznámení o zahájení uvedeno, že bude použita technika výběru vzorku podle článku 17 základního nařízení.

14 Žalobkyně kontaktovaly Komisi s tím, že jí dne 25. a 26. července 2005 dodaly informace požadované podle bodu 5.1 písm. a), i) a e) oznámení o zahájení tak, aby byly součástí vzorku výrobců-vývozců, které tento orgán navrhoval vytvořit podle článku 17 základního nařízení a aby jim byl přiznán STH nebo kdyby jim přiznán nebyl, aby mohly požívat individuálního zacházení (dále jen ‚IZ').

15 Dne 23. března 2006 Komise přijala nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, s. 3, dále jen ‚prozatímní nařízení').

16 Podle devátého bodu odůvodnění prozatímního nařízení se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 (dále jen ‚období šetření'). Kontrola skutečností významných pro posouzení újmy se týkala období od 1. ledna 2001 do 31. března 2005 (dále jen ‚posuzované období').

17 Protože bylo potřeba stanovit běžnou hodnotu pro výrobky čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, kterým nebude případně udělen STH, bylo za účelem stanovení běžné hodnoty na základě údajů ze srovnatelné země, v daném případě z Brazilské federativní republiky, provedeno šetření v prostorách tří brazilských společností (osmý bod odůvodnění prozatímního nařízení).

18 Co se týče dotčeného výrobku, z bodů 10, 11, 40 a 41 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že zahrnuje především sandály, vysoké boty, vycházkovou a městskou obuv, přičemž všechny jsou vyráběny se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně. Mimoto z bodů 12 až 31 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že Komise z definice dotčeného výrobku vyloučila sportovní obuv

vyráběnou speciální technologií (Special Technology Athletic Footwear, dále jen ‚STAF') a že do ní zahrnula obuv pro děti. Podle bodu 38 odůvodnění prozatímního nařízení, veškerá obuv se svrškem z usně sice zahrnuje širokou škálu stylů a druhů, ale má v zásadě stejné základní vlastnosti, použití a zákazníci ji přijímají stejně. Podle bodu 39 odůvodnění téhož nařízení si proto všechny tyto různé styly a druhy navzájem konkurují a jsou do značné míry zaměnitelné.

19 Komise tedy přijala v bodě 52 odůvodnění prozatímního nařízení závěr, že všechny druhy obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, která se vyrábí a prodává v dotčených zemích a v Brazílii, a všechny druhy obuvi, kterou vyrábí a prodává výrobní odvětví Společenství na trhu Společenství, jsou obdobné druhům obuvi vyvážené do Společenství z dotčených zemí.

20 V rámci určení dumpingu Komise použila techniku výběru vzorku. Podle bodu 55 odůvodnění prozatímního nařízení z vyvážejících výrobců, kteří se přihlásili, aby byli zahrnuti do vzorku, jich v období šetření vyváželo do Společenství 154. Podle téhož bodu odůvodnění byly tyto společnosti původně považovány za spolupracující společnosti a bylo s nimi počítáno při výběru vzorku.

21 Z bodu 57 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že Komise nakonec vybrala vzorek zahrnující třináct čínských vyvážejících výrobců, kteří představují více než 20 % objemu čínského vývozu do Společenství. Podle bodu 59 odůvodnění téhož nařízení kritéria vzatá v úvahu za účelem dotčeného výběru byla zaprvé velikost vyvážejícího výrobce z pohledu vývozu do Společenství a zadruhé jeho velikost z pohledu domácího prodeje. Pokud jde o toto posledně uvedené kritérium, Komise v 60. bodě odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že údaje související s domácím prodejem zvyšují reprezentativnost vzorku tím, že poskytují informace o cenách a nákladech souvisejících s výrobou a s prodejem dotčeného výrobku na domácích trzích. Podle bodu 61 odůvodnění prozatímního nařízení, čínské společnosti vybrané do vzorku představovaly 25 % objemu vývozu do Společenství a 42 % prodeje uskutečněného na domácím trhu vyvážejícími výrobci spolupracujícími v šetření. Podle téhož bodu odůvodnění vyloučení STAF nijak podstatně reprezentativnost vzorků neovlivnilo.

22 Podle bodu 62 odůvodnění prozatímního nařízení vyvážející výrobci nezařazení do vzorku byli informováni o tom, že antidumpingová cla týkající se jejich vývozů budou stanovena v souladu s ustanoveními čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Co se týče žádostí předložených vyvážejícími výrobci o stanovení individuálního dumpingové rozpětí podle čl. 9 odst. 6 a čl. 17 odst. 3 základního nařízení, Komise měla v bodě 64 odůvodnění prozatímního nařízení za to, že by jejich individuální zjišťování nepřiměřeně zatížilo šetření, takže by toto nemohlo být včas dokončeno. Za těchto podmínek dumpingové rozpětí pro tyto výrobce bylo stanoveno na základě váženého průměru dumpingových rozpětí společností ze vzorku (body 135 a 143 odůvodnění prozatímního nařízení).

23 Jedna ze třinácti společností, které byly původně zařazeny do vzorku pro antidumpingový dotazník, který jí byl Komisí zaslán, neodpověděla (bod 63 odůvodnění prozatímního nařízení).

24 Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Komise v bodě 150 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že žadatelé představují 42 % celkové výroby dotčeného výrobku ve Společenství. Podle bodů 65 a 151 odůvodnění prozatímního nařízení vybrala Komise vzorek deseti výrobců ve Společenství podle objemu výroby a jejich rozmístění. Výrobci zahrnutí do vzorku představovali 10 % výroby žadatelů. Mělo se za to, že 814 výrobců ve Společenství, jejichž jménem byla podána stížnost, tvořilo „výrobního odvětví Společenství" ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení (bod 152 odůvodnění prozatímního nařízení).

25 Co se týče totožnosti výrobců Společenství zařazených do vzorku, Komise poukázala na to, že někteří měli zákazníky ve Společenství, kteří své výrobky rovněž odebírají z Číny a Vietnamu, a mají tak přímý prospěch z předmětných dovozů. Uvedení výrobci se tedy nacházejí v „citlivém [složitém] postavení", protože někteří jejich klienti by nemuseli být spokojeni s tím, že podali nebo podporují podnět zaměřený proti údajnému dumpingu působícímu újmu. Tito výrobci se proto

domnívali, že riskují ze strany některých klientů ‚odvetu', včetně případného ukončení obchodních vztahů. Komise tedy vyhověla požadavku na důvěrný způsob zacházení se společnostmi vybranými do vzorku, co se týče prozrazení jejich jména (bod 8 odůvodnění prozatímního nařízení).

26 Co se týče úrovně, které měla prozatímní antidumpingová opatření dosáhnout, aby vyrovnala újmu, Komise v bodě 284 odůvodnění prozatímního nařízení upřesnila, že [pokud by neexistoval škodu způsobující dumping, mohlo by výrobní odvětví Společenství očekávat] ziskové rozpětí ve výši 2 % obratu. Toto ziskové rozpětí odpovídá podle stejného bodu odůvodnění nejvyšší úrovni zisku, jaké bylo dosaženo ve výrobním odvětví Společenství v průběhu období, kdy probíhalo šetření, a zvláště pak v roce 2002, kdy byl podíl dotčených zemí na trhu ve srovnání s podíly zaznamenanými během období šetření relativně omezený.

27 Prostřednictvím dopisů ze dne 7. dubna 2006 a ze dne 12. dubna 2006 předala Komise žalobkyním podle čl. 14 odst. 2 a čl. 20 odst. 1 základního nařízení opis prozatímního nařízení a dokumentu obsahujícího informace o podrobnostech, které jsou základem důležitých skutečností a důvodů, na základě kterých byla uložena prozatímní antidumpingová cla (dále jen ‚dokument poskytující prozatímní informace'). Komise vyzvala žalobkyně, aby jí předaly své případné komentáře k těmto dokumentům do 8. května 2006.

28 Dopisy ze dne 8. května 2006 dvě žalobkyně, společnosti Brosmann a Lung Pao, zaslaly Komisi své komentáře k prozatímnímu nařízení a dokumentu poskytujícímu prozatímní informace.

29 Dne 2. června 2006 se v sídle Komise konala schůzka mezi společností Lung Pao a Komisí.

30 Faxem ze dne 8. července 2006 zaslala Komise žalobkyním podle čl. 20 odst. 2 až 4 základního nařízení dokument poskytující konečné informace, který se týkal důležitých skutečností a úvah, na jejichž základě bylo navrženo uložení konečného antidumpingového cla. Komise vyzvala žalobkyně, aby jí zaslaly své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace do 17. července 2006.

31 Dopisem ze dne 28. července 2006 Komise zaslala žalobkyním dodatečný dokument poskytující konečné informace.

32 Dopisy ze dne 17. července a 2. srpna 2006 tři žalobkyně, společnosti Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd], Lung Pao a Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, zaslaly Komisi své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace a k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace. Dopisem ze dne 7. srpna 2006 další žalobkyně, Risen Footwear (HK) Co. [Ltd], zaslala Komisi své komentáře k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace.

33 Dne 5. října 2006 Rada Evropské unie přijala [sporné] nařízení. Podle tohoto nařízení Rada uložila konečné antidumpingového clo z dovozu obuvi se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně kromě sportovní obuvi, STAF, pantoflů a ostatní domácí obuvi a obuvi s ochrannou špičkou pocházejících z Číny a spadajících pod vícero kódů kombinované nomenklatury (Článek 1 [sporného] nařízení). Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením, byla stanovena pro boty pocházející z výroby žalobkyň na 16,5 %. Podle článku 3 [sporného] nařízení platila tato sazba po dobu dvou let.

34 Pokud jde o dotčený výrobek, Rada potvrdila posouzení Komise (viz bod 18 výše), podle kterých musí být STAF vyloučeny z definice dotčeného výrobku, zatímco obuv pro děti do ní musí být zahrnuta (body 19 a 25 odůvodnění [sporného] nařízení). Rada naopak zamítla žádost o vyloučení z definice dotčeného výrobku šest typů obuvi s patentovanou technologií. U této kategorie obuvi Rada poukázala na to, že patentovaná technologie sama o sobě podstatně nemění vlastnosti obuvi určené pro běžné nošení. Tato obuv tedy stále soutěží s produkcí dotčeného výrobku ve Společenství (bod 37 odůvodnění [sporného] nařízení).

35 Co se týče reprezentativnosti vzorku čínských výrobců, Rada v bodě 44 odůvodnění [sporného] nařízení zdůraznila, že na společnosti, které ho tvoří připadá více než 12 % vývozů do Společenství pocházejících od výrobců spolupracujících na šetření. Jelikož Článek 17 základního nařízení nestanoví prahovou hodnotu reprezentativnosti, je vytvořený vzorek reprezentativní ve smyslu tohoto ustanovení.

36 Rada rovněž upřesnila v bodě 46 odůvodnění [sporného] nařízení, že cílem použité metodiky bylo zajistit co největší reprezentativnost vzorků a zahrnout do co největšího reprezentativního objemu vývozu, který je možno přezkoumat, některé společnosti s reprezentativním domácím prodejem.

37 Co se týče vzorku výrobců Společenství, Rada zamítla v bodech 53 až 59 odůvodnění [sporného] nařízení všechny výtky, které zpochybňovaly jeho reprezentativnost, a tedy potvrdila posouzení, která Komise provedla v prozatímním nařízení (viz výše bod 24).

38 Pokud jde o otázky související s žádostmi podanými několika společnostmi, jejichž cílem je přiznání STH, k nimž se Komise nevyjádřila, Rada se jimi zabývala v bodech 60 až 65 odůvodnění [sporného] nařízení.

39 Podle těchto bodů odůvodnění skutečnost, že Komise neodpověděla individuálně na každou žádost, která jí v tomto ohledu byla předložena, nepředstavuje porušení základního nařízení. [Podle Rady] je naopak v souladu s jeho článkem 17. Metoda výběru vzorku stanovená tímto článkem se použije rovněž v případě, kdy vysoký počet dotyčných společností žádá o to, aby jim byl přiznán STH nebo IZ. V projednávané věci mimořádně vysoký počet žádostí podaných dotyčnými společnostmi správnímu orgánu neponechal jinou možnost nežli zkoumat pouze žádosti společností zařazených do vzorku, za účelem sladění požadavků vyplývajících z co nejindividuálnější analýzy spisu při dodržení závazných lhůt. To [podle Rady] znamenalo použít na všechny společnosti nezahrnuté do vzorku vážené průměrné rozpětí stanovené pro společnosti ve vzorku. Z toho [podle Rady] vyplývá, že výtky vyjádřené v průběhu správního řízení, podle kterých výpočet dumpingu není reprezentativní, by měly být rovněž zamítnuty.

40 Tyto úvahy [podle Rady] platí, i pokud jde o žádosti o přiznání IZ.

41 Co se týče definice výrobního odvětví Společenství, Rada v bodě 157 odůvodnění [sporného] nařízení zdůraznila, že nebylo u žádného z žadatelů zjištěno, že by při šetření nespolupracoval. Úplné dotazníky k újmě byly údajně zaslány pouze výrobcům Společenství zařazeným do vzorku, což vyplývá ze samotné povahy výběru vzorku (bod 158 odůvodnění [sporného] nařízení).

42 Pokud jde o úroveň, které měla konečná antidumpingová opatření dosáhnout, aby odstranila újmu, Rada v bodě 292 odůvodnění [sporného] nařízení odkázala na informace poskytnuté výrobním odvětvím Společenství po zavedení prozatímního cla, které ukazovaly, že ziskové rozpětí ve výši 2 % stanovené prozatímním nařízením (viz výše bod 26) musí být znovu uváženo. Na základě toho Rada upravila ziskové rozpětí na výši 6 % obratu výrobního odvětví Společenství a upřesnila, že výrobní odvětví Společenství dosáhlo takového ziskového rozpětí co se týká obuvi, která není předmětem dumpingu působícího újmu.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. prosince 2006 podaly žalobkyně k uvedenému soudu žalobu na neplatnost sporného nařízení. Podáním došlým uvedené kanceláři dne 26. března 2007 navrhla Komise své vedlejší účastenství v dané věci na podporu návrhových žádání Rady. Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. dubna 2007 navrhla své vedlejší účastenství v dané věci na podporu návrhových žádání Rady také CEC. Usnesením ze dne 2. srpna 2007 předseda druhého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Komise a CEC.

11 Žalobkyně na podporu své žaloby předložily osm žalobních důvodů, vycházejících z:

— porušení čl. 2 odst. 7 písm. b) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení, jakož i porušení zásady rovného zacházení a zásady ochrany legitimního očekávání,

— porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) a článku 18 základního nařízení, jakož i porušení práva na obhajobu,

— zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení,

— zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 1 odst. 4, jakož i článků 2 a 3 základního nařízení,

— zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení článku 17 základního nařízení a článku 253 ES,

— zjevně nesprávného posouzení, jakož i porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení a článku 253 ES,

— zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení, a

— zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 9 odst. 4 základního nařízení.

12 Pokud jde o odůvodnění zamítnutí prvních dvou žalobní důvodů, Tribunál v bodech 77 a 78 napadeného rozsudku konstatoval, že v případě použití techniky výběru vzorku základní nařízení nepřiznává subjektům netvořícím vzorek bezpodmínečné právo na stanovení individuálního dumpingového rozpětí. Podle jeho názoru přijetí takové žádosti totiž závisí na rozhodnutí Komise podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení. Tribunál měl za to, že jelikož přiznání STH nebo IZ slouží podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení pouze k určení metody stanovení běžné hodnoty za účelem stanovení individuálních dumpingových rozpětí, nebyla Komise povinna zkoumat žádosti o STH/IZ podané výrobci netvořícími vzorek, pokud došla k závěru, v rámci použití tohoto čl. 17 odst. 3, že by stanovení takových rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu a bránilo ukončení šetření včas. Tribunál z toho v bodě 92 uvedeného rozsudku vyvodil, že vzhledem k tomu, že Komise nepochybila, když nepřezkoumala žádosti žalobkyň o STH/IZ, posledně uvedené neopodstatněně uplatňují překročení tříměsíční lhůty stanovené čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, jelikož se tato lhůta týká případů, kdy Komise musí uvedené žádosti přezkoumat.

13 Třetí žalobní důvod Tribunál zamítl, přičemž v bodě 112 napadeného rozsudku konstatoval, že prohlášení výrobců ve Společenství, kterým podpořili podnět, stačilo k prokázání existence podpory podnětu ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Tribunál dále v bodech 114 a 118 téhož rozsudku uvedl, že nic nebrání Komisi, aby v rámci šetření zohlednila informace, které jsou z podstaty věci shromážděny před jeho zahájením, a že v projednávaném případě bylo sporné nařízení přijato ve lhůtě patnácti měsíců stanovené základním nařízením.

14 Co se týče čtvrtého žalobního důvodu, vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 1 odst. 4, jakož i článků 2 a 3 základního nařízení, Tribunál tento důvod zamítl s tím, že orgány správně definovaly dotyčný výrobek v prozatímním i sporném nařízení. Tribunál rovněž v bodě 156 napadeného rozsudku zamítl pátý žalobní důvod, jenž žalobkyně uplatňovaly na podporu své žaloby a kterým v zásadě popíraly reprezentativnost vzorku vyvážejících výrobců, vybraného podle článku 17 základního nařízení, jakož i odůvodnění sporného nařízení v tomto ohledu.

15 Pokud jde o šestý žalobní důvod, Tribunál mimo jiné v bodě 164 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise měla nezbytné informace za účelem vytvoření vzorku výrobců ve Společenství na základě kritérií, která podle ní byla nejrelevantnější. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nezpochybnily relevanci těchto kritérií, měl za to, že jejich argumentace k vytvoření vzorku musí být v tomto ohledu zamítnuta. Tribunál v bodě 173 napadeného rozsudku rovněž konstatoval, že tvrzení žalobkyň týkající se nesprávných údajů údajně poskytnutých dvěma italskými společnostmi mohou být považována za relevantní pouze, mohou-li uvedené údaje zpochybnit faktory zohledněné Radou za účelem zjištění újmy.

16 Co se týče sedmého žalobního důvodu, vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení špatných vývozních výsledků průmyslu Společenství, Tribunál v bodě 192 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada v bodě 224 odůvodnění sporného nařízení správně uvedla, že podstatná část výroby byla určena pro trh Společenství, a tedy výsledky vývozu nemohly způsobit značnou újmu průmyslu Společenství. Tribunál rovněž v bodě 196 napadeného rozsudku konstatoval, že účinky dovozů z dalších třetích zemí nemohou zpochybnit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou způsobenou průmyslu Společenství. Kromě toho, jak uvedl Tribunál v bodě 199 uvedeného rozsudku, pokud orgány konstatují, že se dovozy výrobku, podléhajícího doposud množstevním omezením, po ukončení těchto omezení zvyšují, mohou tento růst zohlednit za účelem svého posouzení újmy způsobené průmyslu Společenství. V bodě 200 téhož rozsudku z toho Tribunál vyvodil, že orgány zohlednily některé faktory týkající se újmy a příčinné souvislosti vztahující se nejen k poslednímu čtvrtletí období šetření, nýbrž i k posuzovanému období.

17 Konečně, Tribunál rovněž zamítl osmý žalobní důvod, jehož se žalobkyně dovolávaly na podporu své žaloby a podle něhož posouzení Rady ve sporném nařízení týkající se úrovně, které měla konečná antidumpingová opatření dosáhnout, aby odstranila újmu, bylo zjevně nesprávné, přičemž v bodě 2008 napadeného rozsudku uvedl, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že vycházela ze ziskového rozpětí, které průmysl Společenství realizoval prodejem jiné obuvi než je ta, která je zahrnuta do šetření, neboť tato jiná obuv je dostatečně blízká dotčenému výrobku.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

18 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, ve kterém Tribunál nezrušil sporné nařízení a ve kterém navrhovatelkám uložil nést náklady řízení před Tribunálem,

— zrušil sporné nařízení a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

19 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr

— zamítl kasační opravný prostředek,

— podpůrně vrátil věc Tribunálu a

— ještě podpůrněji kasační opravný prostředek zamítl a v každém případě uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

20 Komise navrhuje Soudnímu dvoru, aby zamítl kasační opravný prostředek a uložil navrhovatelkám, aby jím uhradily náklady řízení, které vynaložila.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

21 Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatelky dovolávají devíti důvodů, které vycházejí zaprvé z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 2 odst. 7 a čl. 9 odst. 5 základního nařízení, zadruhé z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení a chybějícího odůvodnění, pokud jde o tříměsíční lhůtu, jež se použila na žádosti o STH/IZ čínských výrobců, kteří byli zahrnuti do vzorku, zatřetí z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití tohoto čl. 2 odst. 7 písm. c), pokud jde o tutéž lhůtu, jež se použila na žádosti o STH/IZ navrhovatelek, začtvrté ze zkreslování důkazů, chybějícího odůvodnění

a nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 3 odst. 2, 5 a 6, čl. 4 odst. 1, jakož i čl. 5 odst. 4 téhož nařízení a zapáté z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení. Další čtyři důvody, jež jsou dovolávány na podporu kasačního opravného prostředku, se týkají zjištění Tribunálu o újmě výrobců Společenství a vycházejí zaprvé z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití článku 3 základního nařízení a zkreslování důkazů, zadruhé z nesprávného právního posouzení Tribunálu, pokud jde o povinnost vyšetřujícího orgánu přezkoumat s náležitou péčí a nestranně všechny relevantní skutečnosti, zatřetí z porušení článku 253 ES a začtvrté z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

K důvodům kasačního opravného prostředku vycházejícím z nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 2 odst. 7 a čl. 9 odst. 5 základního nařízení

22 První tři důvody kasačního opravného prostředku je třeba přezkoumat společně, jelikož se týkají pochybení, ke kterým údajně došlo ve sporném nařízení vůči žádostem o STH/IZ navrhovatelek.

Argumentace účastnic řízení

23 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení týkajícího se použití čl. 2 odst. 7 písm. c) a čl. 9 odst. 5 základního nařízení, a to tím, že rozhodl, že orgány nebyly povinny přezkoumat žádosti o STH/IZ navrhovatelek ani je nijak zohlednit. Navrhovatelky mají za to, že pokud mohou činští vyvážející výrobci prokázat, že splňují podmínky stanovené těmito ustanoveními, má s nimi být zacházeno tak, jako by byli usazeni v jiném státě, než je stát výrobců, kteří tyto podmínky nesplňují, tedy stát, ve kterém neexistuje tržní hospodářství. Podle jejich názoru se uvedená ustanovení ze své podstaty mohou použít pouze individuálně, jelikož z nich vyplývá, že kvalifikace hospodářských podmínek, ve kterých působí jednotlivé společnosti, se provádí individuálně. Navrhovatelky konstatují, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zúžil jejich žádost o STH/IZ na žádost o stanovení individuálního dumpingového rozpětí ve smyslu článku 17 základního nařízení. Navrhovatelky v každém případě žádaly o uznání skutečnosti, že vykonávají činnost v „Číně, kde existuje tržní hospodářství“, a tudíž i o přiznání vážené sazby průměrného cla uplatňované pro výrobce fungující za takových podmínek. Navrhovatelky jsou mimoto toho názoru, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když uvedl, že orgány mohly oprávněně uplatňovat skutečnost, že počet žádostí o STH/IZ byl natolik vysoký, že by jejich přezkum bránil včasnému dokončení šetření.

24 Co se týče druhého důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelky uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nepřezkoumal jejich tvrzení, že orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení tím, že do tří měsíců od zahájení šetření nerozhodly o žádosti o STH/IZ čínských výrobců zařazených do vzorku. Dále mají za to, že Tribunál porušil svou povinnost odůvodnění tím, že tento svůj závěr nijak neodůvodnil.

25 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v tom, že konstatoval, že se navrhovatelky nemohou dovolávat čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení ohledně svých žádostí o STH, a to z důvodu, že se tato tříměsíční lhůta „týká případů, kdy Komise musí [žádosti o STH/IZ] přezkoumat“.

26 Podle názoru Rady je první důvod kasačního opravného prostředku opakováním žalobního důvodu, jehož se navrhovatelky dovolávaly v prvním stupni a který byl Tribunálem zamítnut. Rada tvrdí, že je nesporné, že vývozcům, kteří nejsou zařazeni do vzorku a jejichž žádosti o STH nebylo vyhověno v souladu s čl. 17 odst. 3 základního nařízení, nemůže být přiznáno individuální dumpingové rozpětí, nezávisle na tom, zda jsou či nejsou usazeni ve státě s tržním hospodářstvím. Rada se proto domnívá, že v případě, kdy stát nemá tržní hospodářství, mají žádosti o STH/IZ za cíl umožnit společnostem zařazeným do vzorku nebo těm, jejichž žádosti bylo vyhověno v souladu s tímto čl. 17 odst. 3, obdržet individuální dumpingové rozpětí. V každém případě, navrhovatelky v prvním stupni o přiznání nároku na individuální dumpingové rozpětí nebo individuální sazby cla nežádaly, takže je jejich argumentace irelevantní.

27 Komise připomíná, že základní argument navrhovatelek spočívá v tom, že přezkum žádostí o STH/IZ hospodářských subjektů nezařazených do vzorku může být užitečný, i když se těmto subjektům individuální dumpingové rozpětí nepřizná. Navrhovatelky podle názoru Komise tvrdí, že tento přezkum může být užitečný, pokud v jeho důsledku může být dotyčným subjektům poskytnuta (vážená průměrná) sazba cla, jež je poskytnuta subjektům zařazeným do vzorku, kterým byl přiznán STH nebo IZ). Tribunál měl nicméně za to, že to není v projednávaném případě možné, což navrhovatelky nepopřely. Podle Komise navrhovatelky nevznesly žádný argument, který by odůvodňoval povinnost orgánů vyhodnocovat každou žádost o STH/IZ, a to ani v případě, že se rozhodnou pro použití výběru vzorku, což je povinnost, kterou Tribunál podle nich aplikoval nesprávně.

28 Co se týče druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Rada a Komise v podstatě tvrdí, že je tento důvod nepřípustný, jelikož se jedná o nový důvod, jenž byl poprvé vznesen až ve stádiu kasačního opravného prostředku.

29 Pokud jde o třetí důvod kasačního opravného prostředku, Rada má za to, že se dotčená tříměsíční lhůta uplatní pouze na „rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá kriteriím STH“. Pokud se tato skutečnost nepřezkoumává, tato tříměsíční lhůta se neuplatní. Podle Komise orgány nebyly povinny zkoumat žádosti o STH/IZ navrhovatelek z týchž důvodů, jež byly uvedeny v odpovědi na první důvod kasačního opravného prostředku. Tento důvod kasačního opravného prostředku je tedy podle Rady bezpředmětný.

Závěry Soudního dvora

30 Především je třeba uvést, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství, s výjimkou pravidel stanovených v odstavcích 1 až 6 téhož článku, běžná hodnota v zásadě určí na základě ceny nebo konstruované hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím.

31 Podle odst. 7 písm. b) uvedeného článku se však v rámci antidumpingového šetření dovozů zejména z Číny běžná hodnota určí podle čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení, pokud se prokáže na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v tomtéž odst. 7 písm. c), že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují v případě tohoto výrobce nebo těchto výrobců podmínky tržního hospodářství.

32 Je třeba zdůraznit, že důkazní břemeno nese výrobce, který si přeje požívat STH podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Tentýž odst. 7 písm. c) první pododstavec základního nařízení totiž stanoví, že žádost předložená takovým výrobcem musí být doložena dostatečnými důkazy, jež jsou v něm specifikovány, že působí v podmínkách tržního hospodářství. Orgánům Unie tudíž nepřísluší prokazovat, že vyvážející výrobce nesplňuje podmínky užívání uvedeného statusu. Na druhou stranu je věcí těchto orgánů, aby posoudily, zda jsou důkazy předložené dotyčným výrobcem dostatečné k prokázání toho, že kritéria uvedená ve jmenovaném čl. 2 odst. 7 písm. c) prvním pododstavci jsou splněna, aby mu byl přiznán STH, a unijnímu soudu, aby ověřil, že takovéto posouzení není zjevně nesprávné.

33 Jak vyplývá z bodu 14 napadeného rozsudku, navrhovatelky dodaly Komisi informace požadované podle bodu 5.1 písm. a), i) a e) oznámení o zahájení k tomu, aby jim byl přiznán STH, nebo kdyby jim přiznán nebyl, k tomu, aby mohly požívat IZ. Orgány Unie individuální přezkum uvedených žádostí neprovedly.

34 Z bodu 61 odůvodnění sporného rozhodnutí totiž vyplývá, že dotyčné orgány měly s odvoláním na Článek 17 základního nařízení za to, že vzhledem k povaze techniky výběru vzorku, nelze u vývozců provést individuální posouzení. V uvedeném bodě odůvodnění se rovněž uvádí, že počet žádostí o přiznání STH a IZ byl tak velký, že individuální posouzení žádostí (jak se někdy provádí v jiných případech) nebylo z administrativního hlediska možné. Za těchto podmínek považovaly orgány Unie za přiměřené použít pro všechny společnosti nezařazené do vzorku vážené průměrné rozpětí vyplývající ze všech společností ve vzorku.

35 V bodech 72 až 80 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argumentaci navrhovatelek, že základní nařízení ukládá Komisi přezkoumat každou žádost o STH a IZ od hospodářského subjektu se sídlem v zemi bez tržního hospodářství. V bodě 78 napadeného rozsudku tak rozhodl, že Komise není povinna zkoumat žádosti o STH/IZ podané výrobci netvořícími vzorek, pokud došla k závěru, v rámci použití čl. 17 odst. 3 uvedeného nařízení, že by stanovení individuálních dumpingových rozpětí nepatřičně komplikovalo její úlohu a bránilo včasnému dokončení šetření.

36 Tribunál se však dopustil nesprávného právního posouzení tím, že došel k závěru, že Komise není povinna zkoumat žádosti o STH podané podle čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení výrobci netvořícími vzorek.

37 V tomto ohledu je třeba zaprvé a především uvést, že čl. 2 odst. 7 základního nařízení tvoří součást ustanovení tohoto nařízení zaměřujících se pouze na určení běžné hodnoty, zatímco Článek 17 téhož nařízení týkající se výběru vzorku, je součástí ustanovení týkajících se zejména možných způsobů výpočtu dumpingového rozpětí. Jedná se tudíž o ustanovení s rozdílným obsahem i účelem.

38 Zadruhé povinnost Komise rozhodnout o žádosti hospodářského subjektu o přiznání STH výslovně vyplývá z čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Toto ustanovení totiž stanoví povinnost určit běžnou hodnotu podle odstavců 1 až 6 téhož článku, pokud se prokáže na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, že v případě těchto výrobců převažují podmínky tržního hospodářství. Taková povinnost týkající se uznání hospodářských podmínek, ve kterých působí jednotlivé společnosti, pokud jde o výrobu nebo prodej daného obdobného výrobku, není podmíněna způsobem, jakým se vypočítá dumpingové rozpětí.

39 Zatřetí podle čl. 2 odst. 7 písm. c) druhého pododstavce základního nařízení se rozhodnutí o tom, zda výrobce odpovídá kriteriím pro přiznání STH, uvedeným v prvním pododstavci téhož odstavce 7 písm. c), přijme do tří měsíců od zahájení šetření.

40 Prvním třem důvodům, jichž se navrhovatelky dovolávaly na podporu svého kasačního opravného prostředku, je tudíž třeba vyhovět v rozsahu, v němž vycházejí z porušení čl. 2 odst. 7 základního nařízení. Z tohoto důvodu je třeba napadený rozsudek zrušit bez toho, aby bylo nutné zkoumat ostatní důvody kasačního opravného prostředku.

K žalobě v prvním stupni

41 Podle článku 61 statutu Soudního dvora Evropské unie zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Soudní dvůr tedy může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje. Tak je tomu v projednávané věci.

42 V první řadě z bodů 36 až 40 tohoto rozsudku vyplývá, že Komise měla přezkoumat odůvodněné žádosti, které jí navrhovatelky předložily na základě čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení za účelem přiznání STH v rámci antidumpingového řízení upraveného sporným nařízením. Dále je třeba konstatovat, že není vyloučeno, že takový přezkum povede k tomu, že jim bude uloženo konečné antidumpingové cla lišící se od cla ve výši 16 %, které se na ně vztahuje podle čl. 1 odst. 3 sporného nařízení. Z téhož ustanovení totiž vyplývá, že ve sporném nařízení bylo konečné antidumpingové clo ve výši 9,7 % uloženo pouze jedinému čínskému hospodářskému subjektu zařazenému do vzorku, kterému byl přiznán STH. Platí přitom, jak vyplývá z bodu 38 tohoto rozsudku, že pokud by Komise konstatovala, že podmínky tržního hospodářství převažují i v případě navrhovatelek, měla by se posledně uvedená sazba cla, v případě nemožnosti vypočítat individuální dumpingové rozpětí, vztahovat i na ně.

43 Za těchto podmínek je třeba sporné nařízení zrušit v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek.

K nákladům řízení

44 Článek 122 první pododstavec jednacího řádu stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Článek 69 téhož jednacího řádu, který se na základě článku 118 tohoto jednacího řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, ve svém druhém odstavci stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Odstavec 4 téhož článku 69 ve svém prvním pododstavci stanoví, že orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady, a ve svém třetím pododstavci že Soudní dvůr může rozhodnout, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci výslovně uvedení ve jmenovaných pododstavcích.

45 Vzhledem k tomu, že kasačnímu opravnému prostředku navrhovatelek bylo vyhověno a že sporné nařízení bylo zrušeno v rozsahu, v němž se jich týká, je důvodné rozhodnout, že Rada ponese náklady řízení vynaložené navrhovatelkami jak v řízení v prvním stupni, tak i v tomto řízení, jelikož navrhovatelky náhradu nákladů řízení požadovaly. Dále je třeba rozhodnout, že Komise a CEC ponesou vlastní náklady řízení vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak i v tomto řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2010, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (T-410/06) se zrušuje.

2) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společností Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

3) Rada Evropské unie nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd. jak v řízení v prvním stupni, tak v tomto řízení.

4) Evropská komise a Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC) ponesou vlastní náklady řízení vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak i v tomto řízení.

Podpisy.